

УДК 378:005:001.31:33

ОЛЕГ ЧОРНИЙ

докторант кафедри маркетингу та аграрного бізнесу,
Вінницький національний університет, Вінниця, Україна
e-mail: phd.chorny@gmail.com

УПРАВЛІННЯ ЗНАННЯМИ, ЯК КЛЮЧОВИЙ ІНСТРУМЕНТ В РОЗВИТКУ МІЖДИСЦИПЛІНАРНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ НАУКИ

В статті, на теоретичному рівні, досліджується можливість застосування менеджменту знань разом з міждисциплінарним підходом. Оскільки університет є організацією в котрій виробляється та поширюється велика кількість знань, то концепт, як і сама теорія управління знаннями може виявитися корисною для впорядкування великої кількості даних, інформації та знань. Зважаючи на те, що управління знаннями стосується переважно бізнес-організацій і спрямоване на покращення їх ефективності, було б корисним розглянути університет, як одну з таких організацій. В роботі також наводяться аналогії і робиться припущення про те, що управління знаннями може суттєво підвищити ефективність роботи університету. Окрема увага приділяється управлінню міждисциплінарним знанням в університеті та взаємодії університету з стейкхолдерами.

Ключові слова: економічна наука, міждисциплінарність, управління знаннями, університет, стейкхолдери.

Постановка проблеми. Управління знаннями є досить новим концептом. Незважаючи на це підприємства, що його застосовують вже встигли впевнитися в його корисності. Вже більше трьох десятиліть чимала кількість організацій по всьому світу застосовує управління знаннями з різною ефективністю: «Починаючи з дев'яностих років, значна кількість підприємств по всьому світу, особливо мультинаціональні корпорації, були залучені до цієї галузі, розглядаючи менеджмент знань, як засіб покращення діяльності.» [8] Зрозуміло, що впорядкування знання організацій допомагає, як уникнути зайвих витрат, так і розвивати інноваційність організації. Все це стало можливим завдяки новим умовам в котрих функціонують більшість сучасних організацій.

Не дивним є той факт, що з початку століття розуміння та й сама практика ведення бізнесу дуже змінилися. Стали доступними нові технології (ІКТ), котрі значно збільшили можливості для ведення бізнесу. Тому, створення нового підприємницького та інформаційного простору стало основним завданням країн, що прагнуть бути успішними. «В ХХІ столітті, котре названо століттям глобалізації, економіка знань, менеджмент знань чи

суспільство знань є найбільш часто використовуваними термінами в науковій літературі.» [15, 525] Ця цитата досить вдало описує ситуацію, котра склалася в світовій науці. Після усвідомлення того, що знання може суттєво покращити не лише ефективність окремої організації, але й добробут країни, можна зрозуміти ажіотаж спричинений осмислення та імплементацією вищевказаних наукових теорій. Потрібно сказати, що глобальна економіка знань все ще перебуває на етапі становлення, проте в напрямку її створення вже зроблено багато кроків.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Українськими науковцями була зроблена чимала кількість роботи відносно осмислення теорії управління знаннями. Зокрема, Бальтазаревич Б. [5] займається дослідженням теорії управління знаннями. Пікаловим В. Л. були досліджені проблеми за'язку менеджменту знань з освітою [3], проблеми управління кадровим потенціалом досліджені Григор'євим О. А. [1], інноваційний розвиток підприємства в зв'язку з управлінням знаннями досліджувався Отенком В. [2] Вплив управління знаннями на ситуаційне управління на підприємстві можна знайти в працях Полянської А. С. [4] На даний час теоретичні та

практичні проблеми управління знаннями потребують свого подальшого розвитку. Тому в межах даної роботи ми пропонуємо дослідити можливість застосування концепту управління знаннями до впорядкування економічних знань, а також до дослідження зв'язків економічної науки з іншими науковими галузями.

Цілі статті. Метою статті є обґрунтування ефективності застосування управління знаннями до впорядкування економічних знань, а також інших наукових знань пов'язаних з економічною наукою. З цією метою в роботі будуть досліджені особливості управління знаннями, застосування управління знаннями в економічних організаціях, взаємозв'язок управління знаннями з міждисциплінарною проблематикою та роль університету в управлінні знаннями.

Виклад основного матеріалу. Перевага менеджменту знань в тому, що він здатен суттєво доповнити існуючу систему управління в організації, він виявляється корисним інструментом, котрий можна застосовувати на рівні з фінансовим менеджментом, менеджментом людських ресурсів, тощо. Подібні можливості менеджменту знань не є фікцією, вони обумовлені цілком закономірними процесами. Відносно викладеного вище можна зазначити наступне: «Як рушії людської цивілізації, процеси менеджменту знань еволюціонували разом з технологіями, такими як письмо, друк, і інформаційними та комунікаційними системами.» [14, 28] Інформаційні та комунікаційні технології дозволяють суттєво покращити процеси управління знаннями і з їх розвитком стає доступним те, що раніше було майже неможливим. Така технологія як інтернет дозволяє отримати доступ до інформації, в глобальних масштабах, котра раніше містилась лише в бібліотеках окремих країн. В XXI столітті сучасні наукові бази дозволяють користуватися провідними науковими теоретичними і практичними розробками найвпливовіших світових вчених. Так само є доступними консультації з професіоналами, або зв'язок з організаціями в будь-якій частині земної кулі.

В зв'язку з цим управління знаннями досягнуло нечуваного розвитку. «... менедж-

мент знань еволюціонував, наголос змінився від фокусування на зберіганні, документації, ухваленні інформації та знання, до цього нового шляху концептуалізації знання, включно з важливістю контексту, культури, людей, соціальної природи менеджменту знань, колективного знання, нового знання, інновацій, технологій, соціальних медіа, великих даних та аналітики, тощо.» [12, 143] Сама по собі, ця проблематика вже є міждисциплінарною. Проте нам цікава дещо інша перспектива. Ми намагаємось зрозуміти яким чином менеджмент знань може бути застосований до впорядкування полідисциплінарних і міждисциплінарних знань в межах окремої організації. Для цього розглянемо деякі особливості застосування менеджменту знань.

Як і в будь-якої наукової теорії, у менеджменту знань є свої складники, концепти, поняття. Наступна цитата досить вдало вказує на такі складові: «Ми визначили кілька ключових слів, задля того, щоб знайти літературу пов'язану з менеджментом знань: менеджмент знань, трансфер знань, внутрішня інтеграція (внутрішня вбудованість), зовнішня інтеграція (зовнішня вбудованість), поширення знань, абсорбуюча здатність, розсіююча здатність.» [13, 454] Стосовно цього можна зробити важливе зауваження: аби застосовувати менеджмент знань, потрібно бути обізнаним з самою теорією, а також методикою його застосування в межах окремої організації. Розумний підхід до цієї проблеми допомагає виявити обмеженість та недосконалість фрагментарного ознайомлення. Мається на увазі, що дедуктивний підхід до опанування теорії та практики управління знаннями є незамінним та сприяє вдалій імплементації менеджменту знань. Наприклад, для українських підприємств, менеджмент знань є порівняно новою концепцією, саме тому до переваг які він надає потрібно поставитися серйозно.

В межах менеджменту знань суттєва увага приділяється знанню, що вже є в наявності та такому, що може бути отримане за певних умов. «... різниця знання, що набувається, в тому, що його немає в базі знання організації і серед вибраного знання з того, що в нас вже є.» [6, 187] Зрозуміло, що розвиток економіки знань, пов'язаний з її інформаційним та

комунікативним аспектами, висуває нові вимоги до взаємодії між стейкхолдерами. А саме це стосується знання, яке таким чи іншим чином присутнє на ринку, воно або є у відкритому доступі, або належить окремим стейкхолдерам. Зрозуміло, що в умовах зростання ваги економіки знань, найпотужнішими гравцями на ринку стають університети. Університети надають інформацію державі про можливі шляхи подальшого розвитку, університети також готують професіоналів для ринку праці і взаємодіють з бізнесом з метою отримання знань про практику діяльності. Ця тема є досить цікавою, тому ми повернемося до неї пізніше в цій роботі. Зараз зупинимось на ще одному важливому явищі пов'язаному з менеджментом знань.

Коли менеджмент знань впроваджується в тій чи іншій організації, він повинен ефективно вплинути на більшість процесів, що відбуваються в організації, і якщо говорити конкретно – то зміни повинні стосуватися кожного окремого робітника. Це означає, що змінюється сама концепція роботи. Робота стає більш інтелектуальною, спрямованою на прирощення корисних знань і обмін ними. Якщо ще в кінці ХХ століття не всі робітники окремих організацій усвідомлювали себе частиною мережі професіоналів, з присутніми їм інтелектуальним та соціальним капіталами, то з впровадженням в організації системи менеджменту знань таке розуміння стає інваріантом. Тому важливим є розглянути, чому менеджмент знань є ефективним саме для бізнесу.

Фактично, наслідком масового запровадження менеджменту знань стане якісна зміна самого ринку. Організації, що мають доступ до потрібної інформації зможуть покращити свою діяльність та збільшити прибутки. Інформація відносно державних реєстрів, інноваційних університетських розробок, міжнародної діяльності, що перебувала в руках обмеженого кола осіб може стати загальнодоступною та відкритою, в тому числі за рахунок публічності і посилення інтеграції в трикутнику держава-університети-бізнес. Пропонуємо наступну цитату: «Менеджмент знань є важливим у всіх сферах бізнесу, оскільки мається на увазі, що він використову-

ється в конструктивних цілях.» [7, 107] Звертаємо ще раз вашу увагу на слова «у всіх сферах бізнесу». Таке тлумачення не є перебільшенням, проте адекватним розумінням можливостей, що надає менеджмент знань. Оскільки сучасне глобальне суспільство лише нарощує темп розвитку і впровадження інформаційно-комунікаційних технологій, такі характеристики, як відкритість, прозорість та підзвітність будуть лише зростати.

Не зайвим буде згадати і те, що внаслідок ефективного управління знанням зростає також і конкурентоспроможність організації. Оскільки, як на приватному підприємстві так і в університеті може бути впроваджений менеджмент знань, то це означає що фактично будь-яка організація може стати більш конкурентоспроможною за інші подібні. Це підтверджують наступні слова: «Організації застосовують системи менеджменту знань припускаючи те, що результатом буде збільшення організаційної ефективності, продуктивності і конкурентоспроможності.» [9, 257] Виявляється, що якщо університет запровадить систему менеджменту знань, то частково розпорошені знання на всіх факультетах, кафедрах і в структурі управління можуть бути організовані більш ефективно, це в свою чергу призведе до розуміння переваг і можливостей. Можна припустити, що такий університет зможе більш ефективно взаємодіяти з середовищем та з іншими стейкхолдерами, наслідком чого буде підвищення конкурентоспроможності. Фактично, менеджмент знань може в певній мірі збільшити ефективність будь-якої організації.

Важливим складником менеджменту знань на підприємстві є те, що знання кожного окремого працівника інтегруються, як складова частина організаційного знання. Саме тому керівництво компанії, різноманітні відділи, як горизонтальна, так і вертикальна система управління повинна бути спрямована на ефективний обмін знаннями і на накопичення корисного знання. «В підприємствах, котрі створюють знання, кожен з працівників є відповідальним за створення знання, а потім його особисте знання перетворюється в організаційне знання, що стає корисним для організації.» [11, 97] В бізнесі, таке корисне знання

часто становить комерційну таємницю і не може бути повідомленим стороннім особам. Оскільки таке знання означає кращу орієнтацію у відповідній галузі, особливості договорів з постачальниками та з клієнтами, ноу-хау, досвід працівників, воно прямо чи опосередковано може вплинути на рівень конкурентоспроможності організації.

Якщо розглядати організацію, як сукупність індивідів, котрі працюють у різних відділах, то можна виокремити і специфіку знання, котрим користуються такі відділи. Наприклад, торговельне підприємство, що працює на міжнародному ринку може утримувати юристів, маркетологів, товарознавців, фінансистів, перекладачів, логістів, менеджерів з продажу та закупівлі, управлінців, програмістів, технічних спеціалістів, тощо. Знання всіх цих людей є відокремленими у силу специфіки функціонування організації, проте з впровадженням системи менеджменту знання все знання кожного окремого спеціаліста стає знанням організації. Як видно спеціалісти працюють в різних напрямках, цим напрямкам відповідають окремі наукові галузі та освітні спеціальності: юриспруденція, лінгвістика, економіка, технічні науки, програмний інжиніринг, тощо. Управління подібним набором знань потребує обізнаності в можливостях його спільного використання. Тому, важливим є як полідисциплінарний так і міждисциплінарний підходи.

Використовуючи менеджмент знань можна досягнути значних результатів, особливо, якщо необхідно впорядковувати полідисциплінарні чи міждисциплінарні масиви знань. Потрібно сказати, що до появи міждисциплінарної теорії, можливості в розумінні знань, що стосуються спільного використання двох і більше дисциплін були обмеженими. Так само можливості впорядкування та ефективного використання великих об'ємів знань були обмеженими до появи менеджменту знань. Зрозуміло, що фірмам, котрі працюють в умовах ринкової економіки часто доводиться залучати до вирішення проблем, котрі виникають ледь не кожного дня, спеціалістів з різних галузей. Тому необхідним є дослідити можливість покращення продуктивності діяльності організації за допомогою

впровадження системи менеджменту знань. В такому разі, необхідним складником системи менеджменту знань, буде управління міждисциплінарними знаннями, котрі є ключовими в діяльності окремих організацій. Одними з найбільш наукомістких організацій є університети, саме тому їх діяльність заслуговує посиленої уваги.

Сучасні університети є надійно вбудованими в зовнішнє середовище. Їх діяльність, в основному стосується підготовки фахівців для ринку праці, а також проведення досліджень. І якщо взаємодія з ринком праці є добре налагодженою, то взаємодія з зовнішніми зацікавленими сторонами потребує свого розвитку. Активна участь науковців та професорсько-викладацького складу в житті суспільства, в тому числі в розвитку регіону, перебуває на етапі становлення і потребує опрацювання на теоретичному рівні. Взаємодія між стейкхолдерами (держава, університет, бізнес) є однією з найважливіших проблем, котру повинен вирішити більш-менш потужний університет в наступні десятиліття. І оскільки система вищої освіти в Україні є досить розвиненою, можна сподіватись на те, що подібні процеси будуть відбуватися досить швидкими темпами. Запорукою співпраці між підприємствами та університетами може стати впровадження менеджменту знань. Якщо все корисне знання, як в університетах, так і на підприємствах, буде добре впорядковане, то можна буде досягти взаємовигідних відносин між цими двома стейкхолдерами, оскільки обмін цінним знанням буде ґрунтуватися на потребах кожної з сторін.

Університети є, і завжди були, рушіями змін та прогресу для держави, вони є важливими суб'єктами розвитку, як на місцевому рівні, так і національному. Зважаючи на диверсифікацію освітньої і наукової спрямованості університетів, можна кількісно виміряти вклад університетів в функціонування і розвиток економіки країни. Університети здійснюють вклад практично у всі галузі суспільного життя і економіки. Саме тому варто зосередити увагу на покращенні системи управління знаннями в вітчизняних університетах. Потрібно збільшити відкритість та прозорість освітніх, наукових та управлінських знань для

найширшого загалу людей. Оскільки в XXI столітті потужно розвиваються не лише теорії міждисциплінарності і управління знаннями, але й інші, такі як мережева теорія та теорія соціального капіталу, було б корисним почати нарощування нових можливостей саме з університетського середовища. Сучасний університет має всі необхідні ресурси для того, щоб стати головним гравцем не лише у розвитку економіки знань, але й у поширенні демократичних цінностей.

Оскільки знання, що створюється та поширюється в університетах не є відірваним від реального життя суспільства, навпаки, намагається надати найкращі його описи та рекомендації відносно його покращення, буде корисним підсилити існуючу роль університету в суспільному розвитку. «Використання досліджень та технічних даних створює багато проблем пов'язаних з збиранням та управлінням. Проблеми якості та можливості порівняння даних є характеристиками цілого ряду даних, що стосуються динаміки соціо-економічних активностей.» [10, 26] Оскільки соціально-економічні активності потребують свого належного вивчення, потрібно, аби вивчення та систематизація знань відбувались якомога ефективніше. Цього можна досягнути, в тому числі, за допомогою аналізу всього знання, котре перебуває в даний час у володінні організації, наприклад університету. Шляхом розподілу на загально-теоретичне знання та знання, котре має практичну цінність, можна отримати додатковий економічний ефект. Таким чином, в університеті може бути підсилена діяльність інноваційних хабів, технопарків, консультативних комісій, товариств, різноманітних спілок. Систематизація та управління знаннями, в умовах розвитку інформаційно-комунікативних технологій, може значно підсилити діяльність університету та його роль у соціально-економічному розвитку країни.

Ми вже згадували про те, що внутрішня та зовнішня інтеграція є ключовими поняттями в менеджменті знань. Розуміння власних переваг, а також можливостей, котрі надає зовнішнє середовище є незамінними в діяльності університету. Саме тому, сучасний університет повинен всіляко сприяти як

структурованості власних знань так і орієнтації у можливостях, що надаються безпосереднім оточенням (приватними підприємствами, суспільними організаціями, державою, міжнародними партнерами, тощо). Підвищення відкритості та прозорості в діяльності університету несе значні переваги для зовнішніх зацікавлених сторін. Наприклад, різноманітні університети галузевого спрямування змогли б створити чимало зв'язків з практиками у своїх галузях лише за допомогою підвищення рівня публічності своєї діяльності. Аграрні, технічні, економічні, будівельні, медичні, педагогічні вищі навчальні заклади за достатнього знання своїх можливостей можуть значно вплинути на розвиток регіону, котрий стосується відповідних галузей.

Зрощення вказаних можливостей напружено залежить від можливостей комерціалізації розробок університетів, а також від трансферу знання. Оскільки не лише освітнє, але й наукове знання має практичну цінність, незамінним є знання про конкретні розробки, конкретні дослідження та конкретну їх вартість за умови комерціалізації. Неможливість комерціалізувати наукові розробки вказує на неефективне управління системою знань в організації. Знання про можливості комерціалізації розробок може бути розпорошене, неточне, крім того можуть висуватися численні бар'єри на шляху до комерціалізації. Система управління знаннями допоможе значно спростити процедуру комерціалізації розробок: від надання зрозумілих та прозорих консультацій до пошуку інвесторів. Зважаючи на те, що комерціалізація розробок має економічний характер та часто стосується інших галузей знань, потрібно зосередити увагу на міждисциплінарному аспекті.

Залучивши потужний економічний інструментарій а також економічну методологію, можна в значній мірі підсилити обізнаність відносно цінності того чи іншого дослідницького знання. На практиці це виглядає так: присутня наукова розробка в галузі аграрних чи технічних наук з відповідним патентом. Подібні розробки можуть чимало років не використовуватися з багатьох причин, хоча вони й мають значну економічну цінність. Основними з них є: відсутність зацікавленості

у інвесторів, відсутність інформації про можливість комерціалізації, відсутність ефективної процедури комерціалізації, або відсутність економічних розрахунків, котрі б підтверджували потрібність даної розробки на ринку. Ефективна система управління знанням в університеті змогла б надати потужний стимул для інтеграції університету у зовнішнє середовище, а також для структурування знань, котрі перебувають у володінні університету.

Висновки. В статті міститься інформація про еволюцію розуміння концепту управління знаннями, його особливості та можливості імплементації у бізнес-середовищі. Особливо увага приділяється можливості застосування

менеджменту знань до міждисциплінарного знання. Застосування менеджменту знань у великих організаціях, що продукують знання може суттєво покращити внутрішні процеси в таких організаціях та взаємодію з зовнішнім середовищем. Університети, котрі є такими організаціями, виробляють знання, котре має дисциплінарний, полідисциплінарний, а іноді міждисциплінарний характер. Об'єм знань в університетах є напрочуд великим, а тому виникають певні складнощі в упорядкуванні, систематизації та управлінні знанням. Наводиться думка про те, що менеджмент знань міг би суттєво підсилити процеси управління у вищій освіті, а також зосередити увагу на знанні, котре має цінність.

Список використаних джерел

1. Григор'єв О.А. Концепція менеджменту знань та особливості моделювання системи управління кадровим потенціалом підприємства / О.А. Григор'єв // Науковий вісник НЛТУ України . - 2013. - Випуск 23 (18). - С. 277-282.
2. Отенко В. Менеджмент знань у системі інноваційного розвитку підприємства / В. Отенко // Збірник праць ЧДТУ. Серія: Економічні науки. - 2015. - Випуск 39, Частина 2. - С. 19-24.
3. Пікалов В. Л., Глуха Г.Я. Менеджмент знань: методологічний аспект освіти та навчання / В.Л. Пікалов, Г.Я. Глуха // Економічний нобелівський вісник. - 2016. - №1(9). - С. 164-174.
4. Полянська А.С. Роль менеджменту знань у ситуаційному управлінні на підприємстві / А.С. Полянська // Стратегія економічного розвитку України. - 2014. - №34. - С. 157-162.
5. Baltezarevic B., Baltezarevic R., Jovanovic D. Knowledge management as imperative for economic growth and development / B. Baltazarevic, R. Baltazarevic, D. Jovanovic // Economic analysis. - 2015. - Volume 48, Number 3-4. - P. 62-68.
6. Cristea D., Capatina A. Knowledge economy and the necessity of knowledge management / D. Cristea, A. Capatina // The Annals of "Dunarea de Jos" University of Galati. Economics and applied informatics. - 2010. -Volume XVI, Number 1. - P. 181-188.
7. Edoun E.I. Impact of knowledge management in public sector economy in Africa / E.I. Edoun // Proceedings of the 10th international management conference: Challenges of modern management, November 3rd-4th. - Bucharest: The Bucharest university of economic studies, 2016. - P. 107-114.
8. Giju G.C., Badea L., Lopez Ruiz V.R., Nevado Pena D. Knowledge management - the key resource in the knowledge economy / G.C. Giju, L. Badea, V.R. Lopez Ruiz, D. Nevado Pena // Theoretical and applied economics. - 2010. - Volume XVII, Number 6 (547). - P. 27-36.
9. Kahren M.S. Economics of strategic knowledge management: a new model for assessment / M.S. Kahren // International journal of trade, economics and finance. - 2011. - Volume 2, Number 3. - P. 257-262.
10. Korres G.M., Drakopoulos S. Economics of innovation: a review in theory and models / G.M. Korres, S. Drakopoulos // European research studies. - 2009. - Volume XII, Number 3. - P. 25-38.
11. Krstic B., Petrovic B. The role of knowledge management in increasing enterprise's innovativeness / B. Krstic, B. Petrovic // Facta universitatis. Series: Economics and organization. - 2012. - Volume 9, Number 1. - P. 93-110.
12. Masic B., Nestic S., Nikolic D., Dzeletovic M. Evolution of knowledge management / B. Masic, S. Nestic, D. Nikolic, M. Dzeletovic // Industrija. - 2017. - Volume 45, Number 2. - P. 127-147.
13. Racz B.G., Borza A. An interdisciplinary perspective on managing knowledge in multinational companies: review and theoretical analysis / B.G. Racz, A. Borza // Proceedings of the 9th international management conference: Management and Innovation For Competitive Advantage, November 5th-6th. - Bucharest: The Bucharest university of economic studies, 2015. - P. 451-467.
14. Schmitt U. Knowledge management systems as an interdisciplinary communication and personalized general-purpose technology / U. Shmitt // Systemics, cybernetics and informatics. - 2015. - Volume 13, Number 6. - P. 28-37.
15. Sedziuviene N., Vveinhardt J. Competitiveness and innovations: role of knowledge management at a knowledge organization / N. Sedziuviene, J. Vveinhardt // Inzinerine ekonomika. - 2010. - №21 (5). - P. 525-536.

References

1. Grigor'ev, O.A.(2013), Knowledge management conception and peculiarities of human resource potential management system modeling ["Kontseptsiia menedzhmentu znan ta osoblyvosti modeliuвання systemy upravlinnia kadrovym potentsialom pidpriemstva"], Naukovyi visnyk NLTU Ukrainy, No 23(18), pp. 277-282.
2. Otenko, V.(2015) Knowledge management in enterprise innovation development system ["Menedzhment znan u systemi innovatsiynoho rozvytku pidpriemstva"], Zbirnyk prats ChDTU. Serii: Ekonomichni nauky, No 39(2), pp. 19-24.
3. Pikalov, V.L., Hluha, H.Ya.(2016), Knowledge management: methodological aspect of education and learning ["Menedzhment znan: metodolohichni aspekt osvity ta navchannia"], Ekonomichni nobelivskiy visnyk, No 1(9), pp. 164-167.

4. Polianska, A.S.(2014) Knowledge management role in enterprise situational management [“Rol menedzhmentu znan u situatsiinomu upravlinni na pidprimstvi”], Stratehiia ekonomichnoho rozvytku Ukrainy, No 34, pp. 157-162.
5. Baltezarevic, B., Baltezarevic, R., Jovanovic, D.(2015) Knowledge management as imperative for economic growth and development, *Economic analysis*, No 48(3-4), pp. 62-68.
6. Cristea, D., Capatina, A.(2010) Knowledge economy and the necessity of knowledge management, The Annals of “Dunarea de Jos” University of Galati. Economics and applied informatics, No XVI(1), pp. 181-188.
7. Edoun, E.I.(2016) Impact of knowledge management in public sector economy in Africa, Proceedings of the 10th international management conference: Challenges of modern management, Bucharest, Romania, 3rd-4th November 2016, pp. 107-114.
8. Giju, G.C., Badae, L., Lopez Ruiz, V.R., Nevado Pena, D.(2010) Knowledge management – the key resource in the knowledge economy, Theoretical and applied economics, No XVII(6), pp. 27-36.
9. Kahren, M.S.(2011) Economics of strategic knowledge management: a new model for assessment, International journal of trade, economics and finance, No 2(3), pp. 257-262.
10. Korres, G.M., Drakopoulos, S.(2009) Economics of innovation: a review in theory and models, European research studies, No XII(3), pp. 25-38.
11. Krstic, B., Petrovic, B.(2012) The role of knowledge management in increasing enterprise’s innovativeness, Facta universitatis. Series: Economics and organization, No 9(1), pp. 93-110.
12. Masic, B., Nestic, S., Nikolic, D., Dzeletovic, M.(2017) Evolution of knowledge management, *Industrija*, No 45(2), pp. 127-147.
13. Racz, B.G., Borza, A.(2015) An interdisciplinary perspective on managing knowledge in multinational companies: review and theoretical analysis, Proceedings of the 9th international management conference: Management and Innovation For Competitive Advantage, Bucharest, Romania, 5th-6th November 2015, pp. 451-467.
14. Schmitt, U.(2015) Knowledge management systems as an interdisciplinary communication and personalized general-purpose technology, *Systemics, cybernetics and informatics*, No 13(6), pp. 28-37.
15. Sedziuviene, N., Vveinhardt, J.(2010) Competitiveness and innovations: role of knowledge management at a knowledge organization, *Inzinerine ekonomika*, No 21(5), pp. 525-536.

Чёрный О. Управление знаниями, как ключевой инструмент в развитии междисциплинарной экономической науки

В статье, на теоретическом уровне, исследуются возможности использования менеджмента знаний вместе с междисциплинарным подходом. Поскольку университет есть организацией в которой производится и распространяется большое количество знаний, постольку концепт, как и сама теория управления знаниями может оказаться полезной для упорядочивания большого количества данных, информации и знаний. Взвешивая на то, что управление знаниями имеет отношение преимущественно к бизнес-организациям и направлено на улучшение их эффективности, было бы полезным рассмотреть университет, как одну из таких организаций. В работе также рассматриваются аналогии и делается предположение о том, что управление знаниями может существенно повысить эффективность работы университета. Отдельное внимание уделяется управлению междисциплинарными знаниями в университете и взаимодействию университета со стейкхолдерами.

Ключевые слова: экономическая наука, междисциплинарность, управление знаниями, университет, стейкхолдеры.

Chorny O. Knowledge management as the key tool in the development of interdisciplinary economics

In the article, the possibility of using knowledge management together with an interdisciplinary approach is explored at the theoretical level. Since the university is an organization in which a large amount of knowledge is produced and distributed, then the concept, as well as the knowledge management theory itself, can be useful for processing a large amount of data, information and knowledge. Considering that knowledge management concerns mainly business organizations and is aimed at improving their efficiency, it would be useful to consider the university as one of such organizations. The paper also presents possible analogies and suggests that knowledge management can significantly improve the efficiency of the university. Particular attention is paid to the management of interdisciplinary knowledge at the university and the interaction of the university with stakeholders. The author look forward to examine all the conditions of successful implementation of interdisciplinary approach. Interdisciplinary economics, as a field of science, and as new academic discipline offers a lot of possibilities and advantages to Ukrainian academic community. Economic terminology, notions, concepts and theories can be applied in many interdisciplinary projects. But still, scientists and academician have to organize large amounts of information an knowledge. University is information-intensive organization, so university need to implement useful tool, which will help to put right information in right place. Combination of interdisciplinary approach and knowledge management will be effective in creating projects of organizational, regional and national scales. All the mentioned above peculiarities of possible interdisciplinary economics usage are important parts of theoretical considerations which precedes important innovations in economics.

Key words: economics, interdisciplinarity, knowledge management, university, stakeholders.

Стаття надійшла до редколегії 18.10.2018.